

حکایات هفت سلطان

از دفتر زمانه فتر نامش از قلم
هر ملتی که مردم صاحب قلم نداشت

نه شاعر، نی ادیب نی مولف نی سخنرانم
بسیط ساده مردمی از ازل مشتاق عرقانم
منم اهل تصوف دوست دارم مشترک صوفی
بسود نام عزیز و عاشق روای انسانم

پیشگفتار!

گلهای معرفت عنوان بامسمی ئی در مورد داستانها، حکایات و روایات مردمی ایست که طی قرون متتمادی از زبانی به خامه ئی نقل و درا فکار انسانهای جامعه باستان ما بصورت مستمر خطوط نموده است.
مبرهن است که هر جامعه ئی و هر مردمی مشبوع از چنین قصه ها و گفته ها بوده و این ارمغان از نسلی به نسلی میراث مانده است.

با توجهی این جمله: که در هر شوخی ئی بخشی از واقعیت ها نهفته است. اندیشیدم چکیده هارا در مجموعه ئی گرد آورده تا باشد چشم اندازان این سطور بزم خویش از آن اندوخته هائی را دریابند.
چه در غیر آن باسپری شدن ایام، این تراوشهای از صفحات خاطره هازدوده شده و چیزی از گفته های مردمی بیاد گارنخواهد ماند. هر چند این گرد آوره ها مکمل نبوده چه از نظر محتوا و چه از لحاظ املاء و انشاء عاری از کاستی ها و کمبود ها نمیباشد اما آنچه اهمیت دارد آنست که رقم زده ام احساس دورنی ام بوده که با سادگی قلمم منقوش گردیده است طوریکه در صدر هم تذکر دادام شاعرنیستم و به نویسنده گی هم ید طولانی ندارم و فرهیخته هم نمی باشم و باور کامل دارم که دوستان و اهل خبره با مشوره های نیک و سودمند شان این مجموعه را غنا بخشیده و به اخلاق اهداف خواهند نمود.

به هر صورت:

باید متذکر شد که محترم عزیز جرأت ژورنالیست موفق و مسئول سایت انترنیتی آریایی با وجود سایر مصروفیت های وظیفوی که دارند لطف نموده صحفه دیگری را بنام گلهای معرفت برای شما دوستان و علاقمندان علم و فرهنگ در جنب مطالب جالب و خواندنی خویش اضافه نموده که من هم از زحمت کشی ایشان اظهار سپاس و قدردانی نموده سعادت و کامگاری همیشگی را در امور وظایف روزمره شان از بارگاه ایزد متعال خواهانم.

دانش ازیز.

حکایات و رویات مردمی را که از سالهای ۱۳۳۸ باينطرف در مورد حضرات انبیا، اولیا، و هفت سلطان از زبان دوستان نزدیکم و یا شخص با معلومات شنیده ام میخواهم آنرا بزبان خیلی ساده نقل قول نموده و بشما خواننده گان عزیز تقدیم نمایم. حکایات هفت سلطان قرار ذیل است :

- ۱- جناب سلطان اسکندر ذوالقرین
- ۲- جناب سلطان سید احمد کبیر
- ۳- جناب سلطان بايزيد بسطامی
- ۴- جناب سلطان ابراهیم ادهم
- ۵- جناب سلطان محمود غزنوی
- ۶- جناب سلطان شیخ ابوالحسن خلقانی
- ۷- جناب سلطان حسین باقر
- ۸- سلطان بی بی حسن بصری

به همه حال:

میگویند چنین روایتی هم وجود داشته که جناب بی بی حسن بصری با داشتن علم ولايت و درجه کشف القلوب شان نیز در جمله سلطان ها بشمار می رود. و همچنان روایت است که جناب مبارک ویس قرن هم از جمله نازدانه های خداوند ح بوده که درین زمرة قرار داشته.

و در قسمت درجه سلطان بودن جناب محمود غزنوی شک و تردیدی وجود دارد.....
به هر صورت.

اگر عمر در قید حیات بود بعد آمطالب خیلی دلچسپ و جالب را در قسمت حضرات انبیا بخصوص اولیای کرام شهر کابل و دیگر ولایات کشور عزیز ما که بعضی ها چشم دیده ای بنده نیز میباشد طور مثال : جناب سید جان آغا جبل السراج، جناب خلیفه صاحب محمد شفیع جان چاره کار، جناب حاجی صاحب آقامحمد لوگر

جناب بابا صاحب حصارک لوگر، جناب میرزا جان برهنه پغمانی، جناب قطب الدین مشهور به قودومنگ دهمزنگ
جناب حاجی صاحب قلعه مسلم، جناب خلیفه صاحب بوت دوز بندرخان آباد کندوز، جناب سالار ملنگ و جناب سید زینو آغا امام صاحب

جناب میرهاشم آغا غزنی، جناب خلیفه صاحب قلعه واحد و دیگر اولیای کرام که همین حالات ایشان بیاد نبوده حکایات و معجزه آنها خیلی دلچسپ و جالب بوده انشالا همه آنرا یکايك بشما خواهم نگاشت.

والله اعلم بالصواب

۱۱-۱۱-۲۰۰۵

عزیز حیدری

گوتنبرگ - سویدن

سلطان اسکندر ذوالقرنین ونوشیدن آب حیات حضرت خضر

دوستان عزیزو خواننده گان محترم !

تا جاییکه میدانیم اکثر آ حکایت ها و داستانها جنبه های تخیلی و یا فولکلوری داشته باشند فکر مینمایم که چنین داستانها تا حدودی هم خالی از حقیقت نبوده و هم نخواهد بود . بخاطر اینکه بزرگان گفته اند که تا نباشد چیز کی و مردم نگوئید چیز ها
به هر صورت !

آنچه در سال ۱۳۴۲ از زبان مرحوم سلام الدین حیدری سابق معلم رسم لیسه مسلکی صنایع ولیسه غازی ایوب خان واقع شهر کابل شنیده ام آنرا بشما دوستان مینگارم .

به همه حال !

میگویند که در قسمت شناخت جناب سلطان اسکندر ذوالقرنین چندین روایتی وجود داشته که میتوان به ان اشاره نمود .

در قدم نخست چنین روایتی در کتاب قصص الانبیا وجود داشته که گویا حضرت سلطان اسکندر ذوالقرنین رحمته الله ع از جمله نبی و یا پیغمبر بوده و اگر نبوده پس در انصورت چرا در پاره های قرانکریم گفته شده که قالنا یا ذوالقرنین .

روایت دومی چنین بوده که میگویند جناب سلطان اسکندر ذوالقرنین یکی از پادشاھان باعظمت و پرقدرت درجهان بوده که به اصطلاح آفتاب هیچ وقت در سر زمین اش غروب نمیکرد. بروایت دیگر میگویند که سلطان اسکندر ذوالقرنین در فرق سر خود دودانه شاخهای خورد، خورد بز مانند داشته که به همین دلیل است که آنرا ذوالقرنین میگویند. و یا اینکه میگویند شخص ایشان در شهر اسکندریه تولد شده و به همین خاطر آنرا اسکندر مینامند.

به هر صورت!

میگویند روزی سلطان اسکندر ذوالقرنین تعداد علما، حکما، دانشمندان، منجمان و جادوگران برجسته خویش را به اصطلاح از چهار گوشه حکمرانی خویش در تالار بزرگ قصر پادشاهی اش دعوت نمود که بعد از صرف طعام تمام حاضرین را مخاطب قرارداده و گفت: «دستان عزیز»: امروز که اکثر شمار از جاهای دور در این تالار بزرگ جمع و دعوت نموده ام میخواهم که مطلب بسیار مهم و حیاتی را باشما در میان گذاشته و از نظریات سالم تان مستفید شوم. در حالیکه تمام حاضرین تالار خاموش و متوجه بودند سلطان فرمود که:

به همه بهتر معلوم است که تقریبا در نصف کره زمین حکمرانی دارم ولیکن افسوس صد افسوس! در جمله حاضرین جلسه که جناب حضرت لقمان حکیم نیز حضور داشت به نماینده گی از جمع از جایش بلند شده و گفت که ای سلطان عالم ما همه میدانیم که واقعاً قدرت و حکمرانی نصف کره زمین در دست شما بوده که به اصطلاح آفتاب هم در قلمرو تان غروب نمیکند در حالیکه بمقدار بی شمار جواهرات هم دارید ولیکن با تاسف باید عرض نمود که ما معنی کلمه افسوس صد افسوس شما را ندانستیم و اگر لطف کنید آنرا بما تشریح نمائید ممنون میشویم.

سلطان گفت که ای حکیم دانا و حاضرین مجلس پس بـ معنی اش تو جه نماید: همه میدانم که در دنیا مرگ وجود دارد پس در انصورت بگوئید که درست است و یا چطور؟ همه بیک زبان گفتند که چرانی مرگ در زنده گی آدم وجود داشته و حتمی هم می باشد. سلطان گفت در صورتیکه چنین است من شخصاً از مرگ زیاد ترس و نفرت دارم و میخواهم تا که جهان وجود دارد من زنده باشم. پس در انصورت شما حاضرین مجلس مرا کمک نموده و بگوئید که چه کنم و چاره زنده ماند نم برای همیشه در چیست؟

جناب لقمان حکیم دوباره از جایش بلند شده و گفت که یا سلطان عالم یکوقت من در کتاب وصیت نامه جناب حضرت بابا آدم علیه سلام خوانده بودم که برای زنده ماندن دائمی در دنیا چشمہ آب حیات وجود دارد.

شخص سلطان در حالیکه امید شنیدن چنین خبر خوش رانداشت چندین بار روی شخص لقمان حکیم را بوسیده و گفت که ای حکیم دانا زود بگوئید که این چشمہ مقدس در کجا واقع است که فردا صبح به عزم ان حرکت نمایم. لقمان حکیم گفت: چشمہ مقدس آب حیات زنده گانی در نزدیکی کوه قاف و در بین یک سوراخ تاریک غار کوه قرار دارد. در صورتیکه شما میخواهید که تاجهان است زنده باشید با امکانات دست داشته خویش میتوانید که همان چشمہ مقدس را پیدا نموده و از همان آب زنده گانی

نوشجان نماید. شخصی سلطان از نظر نیک لقمان حکیم خوش شده و گفت که ای حکیم دانا فرض کن که من همان چشم موردنظر خود را پیدا نمودم پس در انصورت چطور بدانم که این همان آب حیات است؟

لقمان حکیم گفت که یا سلطان تاجایی که کتاب آنرا دقیق مطالعه نموده ام در نوشیدن آن بقدرت خداوند بزرگ ج علایم ذیل وجود دارد

- ۱- رنگ آن سفید تراز شیر است
- ۲- سردی آن اضافه ترازیخ است
- ۳- شیرینی آن اضافه تراز عسل است
- ۴- عطر آن خوشبو تراز مشک و عنبر است
- ۵- نوشیدن ان از هوا سبکتر است

بعد ازانکه اطمینان سلطان حاصل شد گفت که یا لقمان حکیم کوه قاف بکدام طرف است؟ لقمان حکیم گفت که مقابل قبله عالم.

خلاصه اینکه:

شخص سلطان از خوشی زیاد به اصطلاح در پیراهن جانشده فورآ بالای قوماندان لشکر سپاه اش که خضرنام داشت دستور داد که در ظرف بیست چهار ساعت به تعداد یکهزار سپاه و یکهزار راس اسپ چست و چالاک را اماده نماید که فردا صبح بمنظور پیدا نمودن آب حیات به سمت های نامعلوم حرکت خواهیم نمود بانهم سلطان گفت که ای لقمان حکیم کدام راهنمائی دیگر هم دارید یا نه؟

لقمان حکیم گفت که یا سلطان در این باره دو مطلب دیگری نیز دارم و میخواهم که آنرا خدمت شما عرض کنم که خالی از مفاد نخواهد بود.

سلطان گفت هرچه زودتر بگوئید تا مرتكب کدام اشتباه نشده باشم. لقمان حکیم گفت: بخاطر پیدا نمودن چشمہ مقدس آب حیات بنظر من منجمان و جادوگران درین زمینه شما را زیاد کمک خواهد نمود. پادشاه خنده نمود و گفت که ای حکیم دانا زود باش نظر دومی تازابگوئید. لقمان حکیم گفت: بخاطر اینکه در تاریکی کوه خدانا خواسته راه گم نشده باشید در آن صورت شما میتوانید یک مقدار از دانه های مروارید شب چراغ را با خود داشته باشید. من یقین کامل دارم که شمارا دران تاریکی کمک مینماید. جناب سلطان اسکندر بر علاوه ایکه نظریات نیک و سالم جناب لقمان حکیم را تقدیر نمود بالای زانه دار خویش فرمان داد که تعدادی از همان دانه های شب بین مروارید را تحت نظر شخص لقمان حکیم در خریطه ها جا بجا ساخته و بدهست قوماندان سپاه اش خضرنام تحويل دهد.

فردای آرزو ز جناب سلطان با یکهزار سپاه خویش به راهنمائی منجمان و جادوگران خود سمت مورد نظر خود را در پیش گرفتند و بعد از سپری شدن یک مدت طولانی که شاید انهم سفر چندین ساله بوده باشد یکی از جادوگران بر جسته اش اظهار داشت:

آا سلطان عالم چشمان تان روشن. سلطان گفت که گپ از چه قرار است؟ نامبرده عرض نمود که به اساس تخته رمل و علم نجوم بنده همان چشم مورد نظر شما درین همین کوه سربه فلک کشیده مقابله چشمان

مبارک تان در همان تاریکی که معلوم میشود قرار دارد. وحالا هر طوری که حضور سلطان در حصه تصمیم میگیرند خود مختارند.

سلطان اسکندر به قوماندان سپاه اش فرمان داد که تمام قوای عسکری خود را تا امر ثانی در همینجا استراحت بدهد و هچنان اضافه نمود که همان خریطه های مروارید شب بین رابا خود بگیرید و صرف من و تو می رویم و بس. جناب خضر نام قوماندان سرلشکر سپاه اش گفت که اطاعت میشود.

خلاصه این‌که:

جناب سلطان اسکندر ذوالقرنین بعد از خدا حافظی با منجمان ولشکر سپاه اش به اتفاق خضر قوماندان اش به منظور دریافت چمشه آب حیات بداخل همان تاریکی غار کوه رفتند که بعد از سپری شدن تقریباً مسافه چند صد قد می بداخل همان تونل تنگ و تاریک بلاخره آنها بیک دوراهی رسیدند که راه گم شده بودند و نمیدانستند که بکدام راه بروند. جناب سلطان فرمودند که ای خضر در بین این دوراهی چکنم و حالا بگو بکدام طرف برویم؟

جناب خضر گفت که یا سلطان عالم هر طوری که شما لازم میدانید موجب تعییل است. سلطان فرمود که من میخواهم بطرف دست راست بروم و شما دران طرف دیگر اش بروید قوماندانش گفت که اطاعت میشود. بعد از روی بوسی و خدا حافظی گفتن توسط چند خریطه مروارید شب بین دست داشته شان از هم جدا شدند.

به هر صورت:

بعد از سپری شدن چند ساعت در همان تاریکی سوراخ کوه بالاخره یک نور امید وارکنده در مقابل چشمان جناب خضر قوماندان سلطان پیدا شد که موصوف خداوند بزرگ ج را سپاسگذاری نموده و دیگر از آنداختن دانه های مروارید خود داری نمود وزمانی که از داخل تاریکی کوه بزرگ بطرف روشنی بیرون برآمد ناگاه چشم موصوف بیک باغ قشنگ عجیب و غریب افتاده و گفت که خداوند اداینجا به جزا کوه و سنگ چیزی دیگری وجود نداشت ولیکن این باغ سربه فلک کشیده که در بین آن گلهای رنگا رنگ خوشبو و همچنان صدھان نوع پرندہ گان خوشخوان را که تا کنون یکدانه آنرا در عمر خویش ندیده ام از کجاست؟

خداوند این همه بته های گل گلاب که گویا تمام برگ و گلهای شان همه از دانه های جواهر از قبیل الماس، زمرد، یاقوت، فیروزه، لعل شب چراغ وغیره بوده که از دیدن نور آن چشمان آدم خیره گی مینماید از کجاست و مال کیست؟

خلاصه این‌که:

قوماندان سلطان، جناب خضر چند قدم بداخل باغ پیش رفته و میخواست که برای مدت کوتاهی در بین گل بته ها نشسته ورفع خستگی نماید که ناگاه چشم موصوف بیک چشم میگشمه آب افتاد. در حالیکه تشنجی بالایش سخت غلبه نموده بود. خود را طور عاجل در کنار چشم میگشمه آب رسانید و از صمیم قلب خداوند بزرگ ج را سپاسگذاری نمود و با کف های هر دو دست اش بمقدار زیاد از آن چشم میگشمه آب نوشید که در نوشیدن آن عجب کیفیتی را ملاحظه نمود و دانست که این آب عادی نبود بلکه خداوند بزرگ ج آب حیات را

نصیب اش نموده است.

به هر صورت:

با خوشحالی عام و تام دو باره بداخل همان تونل غار کوه رفته و میگفت که یا سلطان چشم تان روشن کجا هستی یا که من چشمه آب حیات زنده گانی را یافتم. تقریباً در حدود دو ساعت بعد از آنطرف تونل شخص سلطان اسکندر صدازد که ای خضر قوماندان وفا دارم من آواز شمارا می شنوم ایا شما هم صدای مرآمی شنوید جناب خضر گفت که یا سلطان عالم من صدای شمارا به خوبی میشنوم.

خلاصه اینکه!

هر دوی ایشان در همان قسمت دوراهی تاریکی سوراخ تنگی کوه که از هم دیگر جدا شده بودند دو باره یکجا میشوند و بعد از رو بوسی ها آنها دریافت چشمه آب حیات زنده گانی را بیک دیگر چشم روشنی داده و مبارک باد میگفتند. بعد از فاصله تقریباً یکصد مترا شخص سلطان گفت که یا خضر قوماندان وفا دارم ایا شما همان چشمه آب حیات را به چشمان خود نگاه نموده اید و یانه؟ قوماندانش گفت که یا سلطان عالم بشما بهتر معلوم است که تقریباً سوم حصه عمر خود رامن در خدمت شما پادشاه با عظمت سپری نموده ام و اگر در طول همین مدت از زبانم کدام حرف غلط شنیده باشد لطفاً بگوئید که آن کدام است؟ شخص سلطان رویش را بوسیده و گفت که ای قوماندان وفا دارم واقعاً تا کنون من از زبان شما کدام حرف غلط نشنیده ام. جناب خضر بعد از سپاسگزاری گفت: یا سلطان زمانیکه از همان قسمت دوراهی از هم دیگر جدا شدیم و شما راه دیگر را انتخاب نمودید بالآخره تا کدام قسمت از این غار کوه رفید؟ سلطان گفت که چه بگوییم. زمانیکه از هم دیگر جدا شدیم توسط همین دانه های مر وارید شب چراغ به بسیار خوبی توانستم تا در همان تاریکی غار کوه بروم متاسفانه بجایی رسیدم که دیگر هیچ راه بیرون رفت وجود نداشت و از این روبکلی امید من قطع شده و با عالم مایوسی در همان راه که رفته بودم دو باره برگشتم که صدای امید وارکننده شمارا شنیدم.

خلاصه این که:

آنها در همین گفت و شنود بودند که نور روشنی آفتاب از طرف خارج توجه شان را در داخل تنگی های تاریک چپ و راست کوه بخود جلب نموده و با عالمی خوشحالی خنده کنان از غارتونل کوه خارج شدند. زمانیکه چشم سلطان اسکندر ذوالقرین به همان باغ قشنگ وزیبا افتاد. متوجه شد که درین آن باغ هزاران نوع پرنده و درختان مختلف وجود دارد موصوف بخاطر سپاسگزاری از حضور خداوند ج فوراً خود را بروی زمین انداخته و در حالیکه بار بار زمین را بوسه مینمود میگفت که خداوند آ من چه می بینم، درین این کوه این چنین باغ مرتب و هر گونه گلهای خوشبو و پرنده گان خوش خوان که هر کدام شان در ظرف کمتر از یک دقیقه وجود مقدس تانرا به هزاران زبان ثنا و صفت میگویند. واژ جانبی هم خداوند آدم فکر مینماید که شاید تمام برگها و گلهای ان همه از دانه های جواهرات از قیل الماس، لاجورد، یاقوت، زمرد، فیروزه وغیره باشد که واقعاً خداوند بزرگ ج در همه کارها قادر هستند. موصوف خنده های قهقهه نموده و گفت که یا خضر چشمه آب حیات در کجاست یا که بروم تا از آن چشم مقدس آب حیات بنویم که دیگر من به آرزوی های خود رسیدم.

جناب خضرگفت که یا سلطان عالم چشمہ مقدس آب حیات در همین چند قدمی دیگر تان درین همان گل
بته های مقبول وزیبا و در کنار درخت بزرگ و بلند که گویا تمام برگ ها و گلهای آن بقدرت خداوند
بزرگ ج همه از دانه های جواهرات قیمتی بوده قرار دارد.

باشیدن چنین مژده نیک چندین بار روی قوماندان خود را بوسیده و هر دو ایشان با خوشحالی عام و تام بطرف همان گل بته های مورد نظر شان شتافتند و شخص خضر نام متوجه می شود که در آنجا به عوض چشم هم آب به صد هارقم دانه های جواهرات از قبل الماس، زمرد، یاقوت، فیروزه، لا جورد وغیره وجود داشته که با مشاهده آن سلطان بطرف عالم بالانگاه نموده و گفت که سبحان الله خداوندا من تا کنون در طول عمر خویش هیچگاه چنین جواهرات شفاف و قیمتی را ندیده ام.

به هر صورت:

جناب سلطان فوراً یک مقدار از همان جواهرات رنگاه رنگ را در خریطه های خالی خود بجای دانه های مروارید انداخته و با عالمی خوشحالی بطرف قوماندانش نگاه کرده و گفت که ای قوماندان و فادارم حالا بگو تا بدانم چشممه آب حیات زنده گانی در کجاست که از آن آب بنویشیم.

جناب خضر گفت که یا سلطان تقریباً یک ساعت قبل چشم مقدس آب حیات در همین جا بوده که شخص آخوندی خودم مقدار زیاد ازین آن آب نوشیدم ولیکن من نمیدانم که حالا در اینجا چه اسرار خداوندی بوده که حتی آثار و علایم نم آن نیز وجود ندارد.

شخص سلطان سخت عصبانی شده و گفت که یا خضر شما حتماً اشتباه مینمایید و یا اینکه خواب دیده باشید در حالیکه در اینجا بصورت قطعی آب وجود نداشته چه گفته شما از اینجا آب نوشیدید؟ واگر بگفته خودتان آب حیات را از اینجا خوردید باشید پس در آن صورت بگوئید که لذت و یا کیفت آن چطور بود؟

قومندانش گفت که یا سلطان عالم اگر من همین لحظه لذت و کیف آنرا بشما تشریح نمایم پس در آن صورت از چه میدانید که من راست میگوییم و یا دروغ؟

سلطان فرمودند که ای خضر قبل‌آ درمورد نوشیدن ولذت آب حیات جناب لقمان حکیم برایم به اساس مطالعه کتاب بابا آدم علیه اسلام که داشت توضیح داده است و حالاشما کیفیت آنرا بگوئید پس در آنصورت میدانم که شماراست میگوئید و یادورغ.
جناب خضر گفت که یا سلطان پس خیردرا نصورت گوش نمائید.

زمانیکه من آب رانوش یدم در بین ان چنین لذت و علایم عجیب و غریب را دریافت. ۱-رنگ ان سفید تراز شیر، لذت ان شرین تراز عسل، عطر آن ازمشک و عنبر خوشبوتر، سردی ان اضافت از یخ، و بالاخره خودش از هوا سبکتر بوده، که از این بیشتر چیز دیگری در بین ان وجود نداشت و حالا نمیدانم که همان اب چیز بوده و یا چطور؟

وحالا شما بگوئید که تا چه اندازه گپ هایم واقعیت دارد؟
شخص سلطان گفت که یا خضر میدانم که شما هیچ وقت برایم دور غ نمیگوئید و گفته های شما با تو ضیحات لقمان حکم صد فصد مطابقت دارد.

جناب سلطان اسکندر ذوالقرنین، یا پیک عالم مایوسی، و نامدی بطرف عالم بالانگاه نموده و از دل صدازده

و گفت که خداوند آخودت بهتر میدانی که من از سالهای سال بخاطر زنده ماندم به عقب آب حیات به هر گوش و کنار دنیا سرگردان بودم حالا که به لطف و کرم تان در اینجا رسیدم پس چشمme آب حیات را در رویم خشک نموده اید . در حالیکه بحضور خداوند متعال در عرض و نیاز بود که ناگهان چشم سلطان در بالای درخت بزرگ بیک مرغ کلان بی اندازه مقبول افتاد که گویا خداوند بزرگ ج آنرا در وقت بیکاری بقدرت عظیم اش با این همه زیبائی هایش خلق نموده است در حالیکه چشم سلطان از دیدن پر بمال رنگارنگ آن مرغ مقبول وزیبا به اصطلاح خیره گی مینمود گفت که ای مرغ خوشنگ شمارا بسرنگینه انگشتی حضرت سلمان پیغمبر ع قسم میدهم که چشمme آب حیات در کجاست؟

باشندن قسم دادن نگینه انگشت حضرت سلیمان علیه سلام بقدرت خداوند بزرگ ج مرغ بزبان حال خنده های قهقهه نموده و گفت که ای سلطان اسکندر خداوند بزرگ ج از لطف و کرم خویش شمارا حکمران نصف کرده زمین ساخت که بانهم قناعت نکرده و میخواهید که فقط و فقط درجهان تنها شما زنده باشد و بس؟

ای سلطان اسکندر ذوالقرنین شما این نکته را متوجه نبودید که بین مرگ و زنده گی انسان هم اسرار خداوندی وجود دارد . سلطان گفت که ای مرغ هزار داستان شمارا بان خداوند کریم قسم میدهم که چطور مرامی شناسی؟

باشندن سوال سلطان مرغ هزار داستان باز هم خنده های قهقهه نموده و گفت که ای سلطان اسکندر ذوالقرنین این هم اسرار خداوند است که من میدانم و تو آنرا نمیدانی . حالمیخواهم که یکی از خاطره های جالب تانرا بیاد تان بیاورم .

شخص سلطان گفت بگوئید هر چه زوترا بدانم که واقعیت دارد و یانی؟ ای مرغ قشنگ من میگویم که بادیدن چهره مقبول تان در طول زندگیم امروز چشمانم روشن شده و شما میگوئید که یکی از خاطره های را بیاد بیاورم برای من بسیار عجیب بوده و منتظر هستم که چه میگوئید؟ مرغ هزار داستان بانهم خنده قهقهه نموده و گفت که پس گوش کن ای سلطان اسکندر ذوالقرنین قدرت طلب .

آن روزی را بیاد دارید که شما بخاطر جمع آوری هر گونه زیورات و جواهرات به زور قدرت و نیروی های خویش دریکی از کشورها رفته بوده اید؟ سلطان گفت که من در اکثری کشورها یکه حکمرانی داشتم رفته ام و حالا نمیدانم که شما کدام آنرا می گوئید؟

آن مرغ زیر ک گفت که ای سلطان اسکندر ذوالقرنین من آنروزی رامیگویم که بعد از یک قتل عام بالاخره آن کشور را تصرف نموده بودی و چند ماه بعد بخاطر باج گرفتن جواهرات در آن شهر رفته اید و ساعتی بعد وزیر آن شهر را مخاطب قرار داده که ای وزیر چرا مردم این شهر اینقدر لاغراندام بوده که بجز یک چوب اسکلیت اثار و علایم گوشت در بدن شان دیده نمی شود؟

در جواب شما آن وزیر حکیم دانشمند گفت که ای سلطان جواب سوال تان چند لحظه بعد خود بخود داده میشود مطمین باشد.

بعد از سپری شدن یک وقفه کوتاه آن وزیر حکیم و دانشمند شمارا بمنظور صرف طعام در روی دستر خوان

دعوت نموده و چندین کاسه‌های بزرگ سربسته مقبول را دربیش روی شما گذاشته و گفت که یا سلطان عالم نوشجان نمائید که نان سرد می‌شود.

زمانیکه بدست خود سرپوش را از بالای کاسه سالند خوری بلند کرداید که ناگاه چشم تان به انواع و اقسام زیورات از قبل طلا، یاقوت، فیروزه، زمره، لاجوهرد، الماس، لعل شب چراغ غیره وغیره افتاده بر علاوه که بی اندازه خوش شده اید وزیر رامخاطب قرار داده و گفته اید که ای وزیر همین حالا من خیلی گرسنه هستم در این کاسه‌ها به عوض سالند دانه‌های جواهرات را اندخته اید.....؟

در جواب شما آن وزیر دانشمند گفت که ای سلطان عالم در این دانه‌های جواهرات بین کاسه‌ها به اصطلاح دو مطلب وجود داشته تا اینکه سوال قبلی شما هم حل شده باشد. سلطان فرمودند که چطور.....؟ وزیر گفت: که ای سلطان عالم بخاطری خوشی شما و علاقه خاصیکه در زنده گی به دانه‌های جواهرات داشته و دارید من حکم نمودم که به عوض سالند در کاسه‌ها هر گونه جواهرات را بیاورند. تا اینکه شما از این ملت مظلوم خوش باشید.

از جانب دیگر به خاطر خوشنودی شما آنرا در روی دستر خوان آوردایم تا اینکه طعام را به بسیار اشتیای صاف نوشجان نمائید، و قبل از قسمت لا غر بودن این مردم بیچاره سوال کرده اید. که چرا این مردم بمانند اسکلیت بوده و اصلا اثار و علایم گوشت در بدن آنها دیده نمی شود حالمی خواهم که جواب آنرا خدمت شما ارائه نمایم. یا سلطان اسکندر ذوالقرنین بخاطری اینکه همین مردمان بیچاره میخواهد که به اصطلاح چند وقت زنده باشد و از دست شما کشته نشود از صبح تا به شام، همه و همه شان از زن تا بمرد از جوان تا به پیر آنها کار کرده و معاش ماهواره خود را برای شما زیورات خریده و می‌اورند. همین دانه‌های جواهرات را که در کاسه‌های نان خوری گذاشتم همه و همه شان مال همین مردمان غریب و بیچاره اسکلیت نما بوده و است. تا اینکه شما خوش باشید. امید وارم که سوال جناب شما را درست داده باشم.

در همین اثنا مرغ هزار داستان بانهم خنده‌های قهقهه نموده و گفت. که ای سلطان اسکندر ذوالقرنین چرا در عالم فکر رفته اید من خاطرات شما را اشتباه گفتم؟
سلطان گفت که ای مرغ هزار داستان یک حرف انرا هم اشتباه نگفته اید.

به هر صورت:

مرغ هزار داستان گفت که ای سلطان اسکندر ذوالقرنین قبل ازمه سوال نمودید که چشم‌های آب حیات در کجاست تا انجارفته و مقدار آب بنوشم و تا کی جهان است من زنده باشم و بسحالاب رایت می‌گوییم که چشم‌های آب حیات زنده گانی در کجا است؟ ساعت قبل شخص قوماندان سپاه تان اینجا آمده و بمقداری زیاد از آن چشم‌های مقدس آب حیات نوشیداند که از همان لحظه به بعد از عالم بالانام مبارک شان حضرت خضر حیات نبی شده که من هم این نام نیک و مبارک را برایش تبریک گفته و می‌گوییم.

سلطان گفت که ای مرغ هزار داستان از سالهای سال با اینطرف است که بخاطر پیدا نمودن چشم‌های آب حیات در چهار گوشه دنیا دیوانه و اسرار گردان بوده و هستم شمارابه خداوند ج قسم بگوئید که همان چشم‌های در کجاست تا من انجارفته و آب حیات را بنوشم و برای همیشه در دنیا زنده باشم؟

مرغ هزار داستان گفت که ای اسکندر ذوالقرین در هر گوش و کنار همین باغ چشم‌های آب حیات وجود داشته و دارد. از شنیدن ان شخص سلطان بنها یت خوش شده واظهار سپاس نموده و گفت لطفا بگوئید که در کجا است تا طوری عاجل انجار فته وا ز آن آب مقدس نوشجان نمایم، مرغ خوشنگ گفت که ای سلطان اسکندر شما در عالم دنیا دل باخته و عاشق هر گونه جواهرات، قدرت طلبی، ظلم ستم، بوده و هستید. خوب چشم تانرا باز نماید تماماً گلها و برگ های همین درختان همه از دانه های جواهرات نایاب بوده که هر کد ام از این دانه های جواهرات به فرمان خدا وندج خوشبوئی های خاصی داشته و دارد. چند لحظه بعد مه از بالای همین درخت بزرگ بطرف عالم بالا پرواز مینما یم بمقداری بیشماری ازین درخت برایت دانه های جواهرات را می اندازم و هر قدر یکه قدرت و توان دارید با خود بگیرید بخاطر اینکه اینکه هم از اینجا دست خالی و ناامید نرفته باشید.

خلاصه اینکه!

مرغ خوشنگ هزار داستان خنده کنان از بالای درخت بطرف عالم بالا پرواز نمود که در اثر فشار آن مقدار بیشماری دانه های هر گونه جواهرات بروی زمین افتاده و خودش لحظی بعد از نظر آن جناب غایب شد.

میگویند که همان مرغ هزار داستان جناب حضرت جبریل امین علیه السلام بوده است؟
خلاصه اینکه!

جناب سلطان اسکندر ذوالقرین به بسیار حالت مایوس کننده به اتفاق جناب حضرت خضر حیات نبی از غار کوه بیرون برآمده و با لشکر سپاه خود یکجا شده و بطرف شهر اسکندریه حرکت نموده اند و همچنان جناب حضرت خضر از ایشان خدا حافظی نموده و آنهم لحظی بعد از نظر انها ناپدید شده اند.

والله اعلم بالصواب

قوس ۱۳۷۷ مطابق برج دسمبر ۱۹۹۸

نوشته عزیز حیدری

از کشور سویدن

شهر گوتبورگ